

Пред великим делима речи су сувишне

Људи одлазе и долазе, а њихова дела остају. Човек је живо биће створено да се диви својим делима и да их ствара. Како растем и сазревам, све сам више заинтересована да анализирам дело и поступке Светог Саве.

Свети Сава је био први српски архиепископ и просветитељ. Био је утеха родитеља својих, помиритељ браће своје, учитељ и просветитељ народа свога. Отварао је болнице и школе, и тиме се поносио. Не могу, а да се не запитам шта му је било почетна тачка? Шта је то што је он волео више од царског престола? Колика је била само љубав према Богу, да је он хтео да напусти двор и родитеље своје. Његове жеље су биле другачије. Ишао је путем који је сам крчио. Он је од детињства имао циљ коме је тежио и ништа није могло да га заустави. Знам да је упорност пресудила за успех, а исто тако сам сигурна, да је млади Растко био одабран. То је привилегија, дар од Бога. Млади Растко није био заинтересован ни за какво богатство и лагодан живот. Предност је давао духовном животу, верујући да свако од нас има духовне очи, али да их не држимо сви отворене. Свети Сава нас учи да свет треба гледати духовним очима. Можда је баш сад прави тренутак да се пробудимо и прихватимо све оно што нас је Свети Сава учио својим делима. Материјално богатство је пролазно, а духовно богатство је све оно што носимо са собом, где год да кренемо. Духовно богатство је нераскидиви део нас, са којим растемо и корачамо даље кроз живот.

Ако смо поносни потомци Светог Саве онда то требамо доказати, не само речима, већ и делима. Свети Сава нам је уткао пут. Наше је само да корачамо њиме, срећни и пуни љубави.

Ивана Мркишић VI-1